

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund.

Der er i de senere år iværksat en række internationale initiativer til at forstærke indsatsen mod hvidvaskning af penge.

Inden for det strafferetlige område eksisterer et internationalt samarbejde mellem retsinstanser og politimyndigheder etableret ved De Forenede Nationers konvention af 19. december 1988 mod bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer. Det internationale samarbejde er siden blevet udvidet til at gælde alle kriminelle handlinger efter Europarådets konvention om hæleri og efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare forhold.

Indenfor det finansielle område er der ligeledes truffet internationale foranstaltninger med henblik på at forhindre, at kredit- og finansieringsinstitutter anvendes til hvidvask af penge. Der kan henvises til Europarådets henstilling af 27. juni 1980 og til den principerklæring, der blev vedtaget i december 1988 i Basel af banktilsynsmyndighederne i ti-landegruppen. Endvidere har Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende hvidvaskning af penge, som blev oprettet af G-7-landene i juli 1989, og hvor Danmark nu deltager, vedtaget et sæt rekommandationer til medlemslandene.

EF's Ministerråd vedtog på denne baggrund den 10. juni 1991 direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

Nærværende lovforslag tilsigter at gennemføre direktivets bestemmelser inden 1. januar 1993, som er direktivets implementeringsfrist. Direktivet er optrykt som bilag til lovforslaget.

2. Direktivet om hvidvaskning af penge.

Formålet med direktivet er at koordinere de enkelte EF-landes indsats til beskyttelse af det finansielle system mod hvidvaskning af penge og at forhindre, at man udnytter liberaliseringen af kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle tjene-

steydelser, som et finansielt integreret Europa indebærer. Anvendelse af kredit- og finansieringsinstitutter til hvidvask af økonomisk udbytte fra kriminelle handlinger kan svække de involverede institutters soliditet og stabilitet samt troværdigheden overfor det finansielle system, således at offentligheden mister tilliden til systemet. Direktivet indeholder et mindstemål af regler og samordner de bestræbelser, der i øvrigt udfoldes for at forhindre, at den finansielle sektor udnyttes til hvidvaskning af penge.

Direktivet er et minimumsdirektiv. Det betyder, at medlemsstaterne kan fastsætte strengere regler end de vedtagne EF-regler, men de strengere nationale regler må selvsagt ikke indebære forskelsbehandling.

I henhold til direktivet skal medlemsstaterne drage omsorg for, at hvidvaskning af penge forbydes. Ved hvidvaskning af penge forstås en forsættelig handling, der har til formål at fortie eller tilsløre den illegale oprindelse af penge eller andre formuegoder. Det er overladt til medlemsstaterne at definere den lovovertrædelse, der danner baggrunden for hvidvaskningen, idet handel med narkotika dog skal medtages.

Direktivets anvendelsesområde er alle kredit- og finansieringsinstitutter. I direktivets terminologi omfattes også livsforsikringselskaber som kredit- og finansieringsinstitutter. For disse finansielle institutter foreskrives dels pligt til at påse, at kunders identitet oplyses, dels pligt til at undersøge og anmelde forhold, der mistænkes for at kunne have tilknytning til hvidvaskning. Dette skal ske ved etablering af passende interne kontrol- og kommunikationsprocedurer samt ved at træffe passende foranstaltninger for at gøre de ansatte bekendt med hvidvaskningsbestemmelserne.

Direktivet fastslår, at oplysninger, der gives af kredit- eller finansieringsinstituttet i god tro, ikke betragtes som brud på den tavshedspligt, der i øvrigt måtte gælde, og medfører ikke pådragelse af nogen form for ansvar.

Medlemsstaterne skal sikre anvendelse af direkti-